

תזמורת סימפונית ירושלים Jerusalem Symphony Orchestra

רשות השידור ISRAEL BROADCASTING AUTHORITY

PATRIMONIO UC

SUBSCRIPTION
CONCERT 1
1987-8

JERUSALEM SYMPHONY ORCHESTRA, IBA

50th SEASON 1987-8

ORCHESTRA MEMBERS

Violin 1

- ****Moti Shmit
- Bat-Sheva Savaldi-Kolberg
- Albert Yoffe
- Yehudah Ben-Ary
- Avi Abramovitch
- Joseph Olearczyk
- Motti Bilgory
- Carmen Lerner
- Andrei Michaeli
- Leon Marku
- Mina Prolov
- Wendy Karon
- Zussia Rodan
- Bea Sharon-Chrishan

Violin 2

- *** Daniel Fradkin
- Raphael Rivkin
- Victor Solomon
- Mark Bardenstein
- Moti Cohen
- Igor Grodan
- Semion Melnik
- Nechama Rozler
- Michael Zinkin
- Ala Skurkowitz
- Yehoshua Etzion
- Ester Golderman

Viola

- Jean Haimsohn
- Joseph Haimovich
- Alma Richter
- Menashe Israeli
- Moshe Lifshitz
- Michael Ferdman
- Nikolai Friedman
- Neta Algranati
- Michael Demian

Cello

- ***Alexander Kaganovski
- **Dimitri Golderman
- Gershon Bar-On
- Emil Adar
- Mark Diogetman
- Emilya Kazezman
- Yagi Malca
- Cornel Faur

Double Bass

- ***Edward Resnov
- Sally Davis
- Leah Manor
- Harvey Kaufman
- Shachar Zeizov
- Eitan Reich
- Ehud Gerlich

Flute

- ***Nahum Zaidel
- **Noam Buchman
- Rami Tal
- Vladimir Silva

Piccolo

- **Noam Buchman

Oboe

- ***Ehud Avihail
- ***George-Louis Haas
- Mina Seidman-Haas
- Ronald Engel

Cor Anglais

- Mina Seidman-Haas

Clarinet

- ***Amnon Zamir
- ***Gershon Dembinsky
- Desmond Beazley

Clarinet-Piccolo

- Gershon Dembinsky
- Desmond Beazley

Bass-Clarinet

- Alan Tschaikov

Bassoon

- ***Richard Paley
- Alisa de Savillia
- Jitchak Hoffman
- Hilary Milne

Contra-Bassoon

- Jitchak Hoffman

Horn

- **Eyal Vilner
- **David Doten
- Avraham Aharoni
- Eli Edut
- Renee Redman-Chadash
- Yvette Branson

Trumpet

- ***Ram Oren
- **Richard Berlin
- Addi Eshkar

Trombone

- ***Mitchell Ross
- Eliezer Aharoni
- Moshe Leibowitz

Bass-Trombone

- Eliezer Aharoni

Tuba

- ***Dan Yuhas

Percussion

- ***Valeri Zhukov
- Yehuda Cohen
- Pamela Jones

Timpany

- ***Yoav Lifshitz

Harp

- ***Irena Kessler

Management consultant & Artistic coordinator: Abe Cohen

Personnel manager: Dan Bleicher

Editor: Alexandra Melamed

Librarian: Jitchak Hoffman

Stage manager: Haim Oz

Secretaries: Nitza Harrari, Ilana Khaliff

Cover Design: Maya Kopytman

****Concert Master

***Principal

or co-principal

**Assistant principal

• Deputy principal

JERUSALEM SYMPHONY ORCHESTRA, I.B.A.

founded 13.7.1937

50th Season, 1987-8

**OPENING OF THE 50th CONCERT SEASON
CONCERT NO. 1**

Henry Crown Symphony Hall, Jerusalem

Tuesday, 13.10.87

Saturday, 17.10.87

Wednesday, 21.10.87

Hechal ha'Tarbut, Kfar Saba

Sunday, 18.10.87

Hechal ha'Tarbut, Carmi'el

Monday, 19.10.87

Juan-Pablo Izquierdo
conductor

Aurora Natola-Ginastera
cellist

Serge Prokofiev March from (3')
(1891-1953) "The Love of Three Oranges"

Alberto Ginastera Cello Concerto No.2 (25')
(1916-1983) (first performance in Israel)

PATRIMONIO UC
Metamorfosi di un tema

*("Aurora, I come to you with
this song born of the mist". A.Martin)*

Scherzo sfuggevole
*("This new breeze slender in space".
Luis Cernuda)*

Nottilucente
*("Starry night, golden straw; he
dreams of her that he adores".
Apollinaire)*

Cadenza e finale rustico
*("The Festival shimmers and explodes".
Pablo Neruda)*

intermission

Gustav Mahler Symphony No.5 in C Sharp Minor (65')
(1860-1911)

Trauermarsch
Stuermisch bewegt
Scherzo
Adagietto
Rondo - Finale

Programme editor: Alexandra Melamed

JUAN-PABLO IZQUIERDO

PATRIMONIO UC

Juan Pablo Izquierdo was born in Santiago, Chile. After receiving his degree in Composition at the University of Chile, he traveled to Europe to complete his studies in conducting with Hermann Scherchen with whom he stayed for three years in Gravesano, Switzerland. In 1961 he was named Director of the Music Department of the Catholic University of Chile where he organized and conducted an extensive series of concerts and operas, giving special attention to contemporary music. Because of his work, in 1961 he received The Critics National Award. Since then he regularly conducts the National Symphony Orchestra and the Philharmonic Orchestra of Santiago. In 1966 he won the award of the First International Dimitri Mitropoulos Competition for Conductors in New York, and was appointed Assistant-Conductor to Leonard Bernstein and the New York Philharmonic

Orchestra. During 1967-70 he was also the Resident Conductor for opera and concerts at Indiana University, Bloomington, U.S.A. His first appearance in Europe was in Holland with the Orchestra of the Residence of The Hague in 1969 and, since then, his international career flourished. During the 1976-1977 season he became the Music Director of the Gulbenkian Orchestra of Lisbon. Since 1974 Izquierdo has been the Director of the Israel Testimonium Festival that took place in Jerusalem and Tel Aviv, and in 1976 received the National Award of the Cultural Ministry of Israel for being considered the most outstanding interpreter of Israeli music.

At the present time, Izquierdo divides his time between Santiago, where he is the Music Director of the Philharmonic Orchestra, and his work in Europe with residence in London.

**AURORA
NATOLA- GINASTERA**

PATRIMONIO UC

We are happy to welcome Ms. Aurora Natola-Ginastera in her first appearance in Israel. Aurora Natola-Ginastera had her early training at the National Conservatory of Buenos Aires. As the recipient of a scholarship awarded by the French Government, she went on to the Paris Conservatoire, graduating with first prize, and then studied with Maestro Casals for several years in Prades, Zermatt, and Puerto Rico.

The exponent of an unusually broad repertoire spanning several centuries of music, the Argentinian-born cellist made her New York debut at Alice Tully Hall in 1979, giving the world premiere of the Cello Sonata by her husband, Alberto Ginastera. During the same season she appeared in the Performing Arts Series at Kennedy Center in

Washington, DC. She was also the soloist in the world premiere of Ginastera's Cello Concerto No. 1 in its revised version, with Mstislav Rostropovich and the National Symphony Orchestra, and of the Cello Concerto No. 2 to be heard in these concerts.

In addition to her debut with the Philadelphia Orchestra, Ginastera's recent and forthcoming engagements include appearances with the Baltimore, Toronto, and Puerto Rico symphony orchestras and a recital at the Library of Congress. Now resident in Geneva she is also a frequent soloist with leading European orchestras. She has just returned from a concert tour in Latin America.

Aurora Natola-Ginastera's cello is the "Castelbarco" Stradivarius.

SERGE PROKOFIEV

March from "The Love of Three Oranges"

Prokofiev, the pianist, was touring America in the autumn of 1918, and while in Chicago the directors of the Chicago Opera Company suggested to Prokofiev, the composer, that they produce one of his operas. He suggested his as yet unperformed *Gambler*, but the score was in the Maryinsky Theatre archives in St. Petersburg. He then suggested an opera based on Carlo Gozzi's sophisticated fairy-tale *The Love of three Oranges*. The response was immediate – a commission. Prokofiev wrote the libretto himself and composed the music while living in New York. Delayed by a series of

complications, the opera was finally premiered in Chicago on December 30, 1921, and it was a success. Subsequently, the opera was performed in New York, Europe and Russia to varied responses.

In 1925 Prokofiev planned a suite based on *The Love of Three oranges*. Like *The Gambler*, it was written in dialogue form and therefore difficult to translate into orchestral form. Creating unified sections required much new composition and orchestration.

The March is the third of the six sections of the suite.

ALBERTO GINASTERA

CELLO CONCERTO NO. 2

"I had the privilege of being the wife of one of the leading composers of our time, as well as both his muse and interpreter.

After three years of silence, Alberto Ginastera started composing again in 1971, the time of our meeting and marriage. This new period of composition began with the cantata *Milena*, a collage of the letters of Kafka to Milena which reflected in some way Alberto's own temperament – passionate, yet introverted.

His music began to evolve toward a new humanism and poetry. This development – evident in the *Serenata* op. 42, the *Third Quartet* and his great masterpiece, *Turbae and Passionem Gregorianam* op 43, which ends with a Deo Gratias and a hymn from the 6th century: Aurora lucis rutilat – culminates in the *Cello Concerto No. 2*. It was written especially for me as an expression of his wish to create a work which celebrated our union, one of great happiness lasting twelve and a half years. Alberto's music was a precious gift to the twentieth century and his death signified a great loss for the artistic world."

Aurora Natola-Ginastera

PATRIMONIO UC

The composer provided the following observations on the work:

"My second Cello Concerto is organized in four movements, each of which bears epigraphs by different poets and a brief commentary alluding to the sonorous, expressive and formal climate within which the movements unfold. I believe this to be sufficient for the listener to become acquainted with my work. But, for the record, I must point out that the unifying element throughout the first movement is a famous cello theme by a great composer of the past century, whose identity should be discovered by the listener; that the *Scherzo sfuggevole* must be performed within the strictest *pianissimo*; that in the third movement one hears the *coqui* [tree frog], that minute and musical nocturnal creature from Puerto Rico, and that in the last movement appear the Quechuan rhythms of the *karnavalito*, of Inca origin."

GUSTAV MAHLER

SYMPHONY NO. 5

Mahler's Fifth Symphony represents a turning point in his symphonic compositions. It stands at the beginning of a period in which Mahler composed his three grand instrumental symphonies, the Fifth, Sixth and Seventh. Mahler composed this symphony during the years 1901-1902, years in which he was at the zenith of his career as a composer and conductor of the Opera in Vienna. Being extremely busy throughout the year, Mahler would retire for the summer to Maiernigg on Wöthersee where he would dedicate himself solely to composing.

Until the completion of the Fifth Symphony, Mahler was considered a composer of "programme" music, a composer who was in need of the "sung" word to reinforce his musical ideas. He fought tenaciously with this image and in the Fifth Symphony he abandoned his previous style, using a new language, more abstract and absolute. Bruno Walter, who was, after the Second World War, responsible for renewing Mahler's international recognition and popularity, himself criticised Mahler for his need of a programme in his works. The composer justified himself: "Anyone who intends to make music must not try to paint, write poetry or describe, but what one makes music about is the whole (i.e. feeling, thinking, breathing, suffering) man. There would thus be no objection to raise against a programme (even though it is not the highest rung of the ladder)." Bruno Walter was impressed with the results Mahler achieved in the Fifth: "Here is music - passionate, wild, heroic, exuberant, fiery, solemn, tender - it covers the whole gamut of feeling, but it is merely music. Not even from afar do metaphysical questions cross its purely musical course."

The symphony opens with a funeral march, with a "minoric" fanfare which declares its opening and the solemn atmosphere which is to reign throughout the first movement. The second movement is thematically related to

the first - the second theme of the march reappears in it. The two movements are united in spirit - "minoric", stormy, changing only for a passing moment to a more optimistic "majoric" mood. In both movements, Mahler's new attitude to orchestration is revealed, the largest ever yet used by him. They are ruled by the percussion and brass instruments. In the first rehearsal of the symphony Alma Mahler, whom he married after he finished his composition, commented "He had overscored the percussion instruments and kettle drums so madly and persistently that little beyond rhythm was recognisable. Gustav you have written it for percussion and nothing else, she wrote him. And he revised the score several times during his life.

The third movement, the Scherzo, stands in the centre of the work, this is a prolonged and complex movement, far beyond the borders of the traditional scherzo. Mahler wrote about it. "The Scherzo is the very devil... Conductors, for the next fifty years, will take it too fast and make nonsense of it, and the public? Heavens! What are they to make of the chaos of which new worlds are forever being created, only to crumble into the ruins of the moment after."

The wonderful invention in the Scherzo is the wealth of melodies and rhythms coming from different directions, one not knowing where they come from and where they are going. It is told about Mahler that in those days he used to take Sunday walks with his friends in the parks of Vienna. The noise of Sunday barrel organs, military bands, merry-go-rounds, shooting and puppet shows intruded upon them from all sides. "There is polyphony for you," Mahler said to his friends, "that's where I get it from. This is exactly how themes should come from different directions with distinct rhythms and melodies in music."

The fourth movement is an Adagietto. In contrast to the rest of the symphony, which is written for a "large orchestra" as Mahler put it, the Adagietto is a lesson in composition for a chamber orchestra. It is written for strings and harp only. Like the first two movements, the last two, the Adagietto and the Rondo are also thematically related. In the Rondo, Mahler's new inclination for contrapuntal composition is revealed. Mahler studied in those days the theory of counterpoint. Bruno

Walter tells that he studied thoroughly the "Art of the Fugue" by Bach. But Mahler did not fully master this technique and it does not reach perfection. It was criticised, but in the long run it was recognised that Mahler, in his Fifth Symphony, made the breakthrough that enabled him to compose his last great compositions that became an important landmark in the course of music from then on.

FORTHCOMING CONCERTS

PATRIMONIO UC

POPULAR CLASSICS

AN EVENING IN VIENNA

Thursday, 29.10.87
8.30 pm
HENRY CROWN HALL

conductor **WINFRIED KARLINGER**
soloists **JOLANTA RADEK** (soprano)
KURT HUEMER (tenor)

**SUBSCRIPTION
CONCERT NO. 2**

conductor **LEON FLEISHER**
soloist **MISHA DICHTER** (piano)

Saturday, 7.11.87
Tuesday, 10.11.87
Wednesday, 11.11.87
8.30 pm
HENRY CROWN HALL

Copland: Orchestral Variations
Mozart: Symphony No. 38 (Prague)
Brahms: Piano Concerto No. 1

**THE 50TH SEASON
OF THE
JERUSALEM SYMPHONY ORCHESTRA, I.B.A**

The Jerusalem Symphony Orchestra, IBA opens its 50th Season this week with the guest conductor Juan Pablo Izquierdo and soloist Aurora Natola-Ginastera. The two major works in this series are the Second Cello Concerto by Alberto Ginastera, the late husband of the soloist and the 5th Symphony by Mahler.

In addition to the three series in Jerusalem the Orchestra will present the same programme in both Kfar Saba and the new City of Carmiel as part of its policy to bring classical symphonic music to the people outside of the three major cities of the country.

This is the opening of a full season of music planned to cater the varied tastes of the music lovers of Jerusalem and throughout the country. In addition to the classical series of 11 concerts, one of which is a bonus to subscribers, there will be vocal (choir) concerts, popular classical concerts, composer/conductor contemporary music concerts as well as a series for youth.

PATRIMONIO UC

The Orchestra actually began its Season last month with a three week tour of Germany and Sweden. The Tour began in Berlin opening the Berlin Festival. Two of the concerts were joint ventures with the Berlin Radio Symphony Orchestra under the direction of Riccardo Chailly. Both orchestras performed Mahler's Eight Symphony with an excellent cast of singers and three great choirs. This was followed by a third concert conducted by David Shallon and Miriam Fried (violinist) as soloist. The works performed were by Ben-Haim, Hindemith and Bartok. The other concerts in Germany and Sweden were conducted by Uri Segal with the Pekinel sisters (duo pianists) playing Mozart and Yigal Tuneh (violinist) performing Concert No. 5 by Mozart. In addition to the 1st Symphony by Ben-Haim the Orchestra also performed the Concerto for Orchestra by Bartok and Symphony No. 8 by Dvorak. All the concerts were received with acclaim both by the public and the critics.

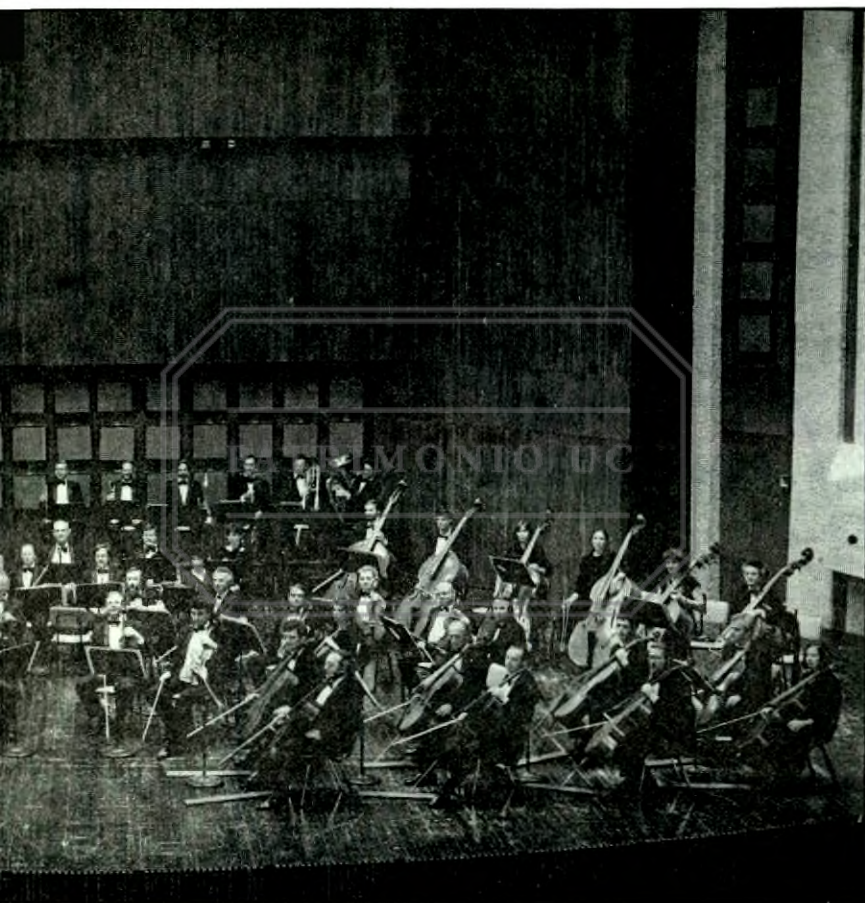
The orchestra will next tour in the United States in April 1988, as part of the activities for the Israel Celebrations for the 40th Anniversary of the Founding of the State of Israel.

JERUSALEM SYMPHONY ORCHESTRA, I.B.A.

Henry Crown Symphony Hall

התזמורת הסימפונית ירושלים, רשות השידור

אולם הקונצרטים ע"ש הנרי קראון

02 221574 222596

מירטל

34 מירטל

מירטל מירטל

מירטל

PATRIMONIO UC

מירטל מירטל

מירטל מירטל

הקונצרטים הבאים

קלסיקל

ערב וינאי

מנצח **וינפריד קארלינגר**
סולנים **יולאנטה ראדק** (סופראן)
קורט הומר (טנור)

יום חמישי, 29.10.1987
ב-8³⁰ בערב
באולם הנרי קראון

קונצרט מס' 2 למנויים

מנצח **לאון פליישר**
סולן **מישה דיכטר** (פסנתר)
קופלנד: **וריאציות תזמורתיות**
מוצארט: **סימפוניה מס' 38** (פראג)
ברהמס: **קונצ'רטו מס' 1** לפסנתר ותזמורת

מוצאי שבת, 7.11.87
יום שלישי, 10.11.87
יום רביעי, 11.11.87
ב-8³⁰ בערב
באולם הנרי קראון

התזמורת הסימפונית ירושלים, רשות-השידור, מרכינה ראשה
לזכרו של הצ'לן **יעקב מנזה**, שנפטר בחודש שעבר.

יעקב מנזה היה במשך תקופה ארוכה חבר בתזמורת "קול ישראל"
ונימנה עם מניחי היסוד של הקולגיום מוסיקום והמוסיקה
הקאמרית בירושלים, עם קום המדינה.

סרגיי פרוקופייב שיר לכת מתוך "האהבה לשלושת התפוזים"

פרוקופייב חיבר את הליברית והמוסיקה כאחד, בעת שבתו בניו-יורק, והאופרה הוצגה לראשונה בשיקאגו ב־30 בדצמבר 1921, וזכתה להצלחה. אחר־כך הועברה לביצוע בניו-יורק, באירופה ובברית־המועצות.

בשנת 1925 תכנן פרוקופייב סוויטה המבוססת על קטעים מתוך האופרה. כמו ב"המהמר" כתו בה גם יצירה זו — "האהבה לשלושת התפוזים" — בדיאלוג, ולפיכך קשה היה "לתרגמה" כמות שהיא לצורה התזמורתית. הרכבת הסוויטה, תוך שמירה על אחדות חלקיה, דרשה מן המלחין תידור מור והלחנה כמעט חדשים. שיר הלכת המנוגן הערב הוא השלישי בין ששת חלקי הסוויטה.

פרוקופייב הפסנתרן סייר בארה"ב בסתו 1918. בשיקאגו פנו אליו מנהלי האופרה בהצעה להעלות שם אחת מיצירותיו האופראיות. הוא, מצדו, הציע אופרה שטרם בוצעה: "המהמר", אך הפרטיטורה היתה מונחת בארכיון תאטרון מרינסקי בסנט־פטרסבורג, ועליכן הציע שיכתוב אופרה חדשה, מבוססת על אגדה מתוכהמת של קרלו גוצי: "האהבה לשלושת התפוזים". הרעיון התקבל בו במקום.

גוסטאב מאהלר סימפוניה מס' 5 ב־דו דיאז מינור

המקובלת של המונח. מאהלר עצמו כתב עליו: "הסקרצו הוא השטן בהתגלמותו... בחמישים השנים הבאות יבצעו אותו המנצחים מהר מדי, ויהפכו בו כל דבר על פיו, והקהל? אלוהים! מה עליו להבין מן התווה ובוהו שבו אמורים לנצח עולמות חדשים המתפוררים לתוך הריסות הרגע שאחרי". ההמצאה הנפלאה בסקרצו היא שכל המנוינות והמיקצבים מתקזים בערבוביה, ואיך יודע מאין באו ולאן ילכו. מסופר על מאהלר שבאותם ימים נהג לטייל בחוצות וינה בימי ראשון. מסביב נשמע רעש תיבות הנגינה, התזמורות הצבאיות, הסחרחרות, ירי הרובים ותאטרוני הבובות. "הנה לכם רבקותיות", אמר מאהלר לחבריו "מכאן אני שואב אותה. זהו בדיוק האופן בו מנגינות וקצבים צריכים להגיע במוסיקה מכל עבר".

הפרק הרביעי הוא אדג'טו. דווקא בתוך הסימפ' ניה רחבת המימדים, הכתובה ל"תזמורת גדולה", כדברי המלחין, מהווה הפרק הזה שיעור בכתביה לתזמורת קאמרית. הוא כתוב לכלי־קשת ובלבלבד. כמו שני הפרקים הראשונים, מהווים גם האחרונים — האדג'טו והרונדו — יחידה אחת, ויש ביניהם קשר תימאטי. ברונדו מתגלה נטייתו החדשה של מאהלר לכתביה קונטרפונקטית. ברונדו ואלטר מספר כי הוא עצמו למד ביסודיות את "אמנות הפוגה" של באך, אך מאהלר לא שלט בטכניקה הזו, ואין הוא מביאה לשלימות. הביקור רת, אמנם, נמתחה, אולם ברבות הימים הוכר כי בסימפוניה החמישית חולל מאהלר את פריצת הדרך שאיפשרה לו לכתוב את יצירותיו הגדולות המאוחרות, שהיו לאבן־יסוד בתפתחות המוסיקה מאז ואילך.

הסימפוניה החמישית היתה נקודת־מיפנה במכו לול יצירתו הסימפוניית של מאהלר. היא ניצבת בפיתה של תקופה שבה כתב המלחין את שלוש הסימפוניות הגדולות: החמישית, השישית והשביעית. את החמישית חיבר בשנים 1901–1902, בהן היה בשיא פעילותו המוסיקלית כמלחין וכמנצח של האופרה בווינה. בהיותו עסוק בימי השנה בניצוח, היה מאהלר פורש בימי הקיץ לכפר מיירוי, על אגם וורתר, שם הקדיש את כל זמנו להלחנה.

הסימפוניה פותחת במארש אבל, בתרועת החצוצרה המינורית, המכריזה על תחילת הפרק והאווירה הקודרת שתשרו בו. הפרק השני קשור בראשון קשר תימטי: הנושא השני מן הפרק הפותח שב ומופיע בו. שני הפרקים כתובים באותה הרוח המינורית והסוערת, המתחלפת לרגע קט בלבד במיזור אופטימי יותר. בשני הפרקים מתגלה התיזמור החדש, הנרחב ביותר שמאהלר השתמש בו עד כה. שולטים בו כלי ההקשה וכלי הנשיפה ממתכת. על החזרה הראשונה של הסימפוניה חתבת אלמה מאהלר (נשיאה למלחין לאחר שסיים את חיבור הסימפוניה): "הוא העמיס את היצירה בכלי ההקשה באופן כה מטורף ועיקש, עד שלא ניתן היה לזהות דבר מלבד הקצב". "גוסטאב" — אמרה לו — "כתבת את היצירה לכלי ההקשה בלבד". הוא שינה את הפרטיטורה, ועשה כן עוד מספר פעמים, עד סוף חייו.

הפרק השלישי, הסקרצו, עומד במרכז היצירה. זהו סקרצו ארוך ומורכב, החורג ממשמעותו

PATRIMONIO UC

אלברטו חינסטרה קונצ'רטו מס' 2 לצ'לו ותזמורת

מורים על האופי הצלילי המיוחד כל פרק ופרק. לדעתי, אלה דיים כדי לאפשר למאזין להתוודע אל יצירתו.

בפרק הראשון המוטיב המרכזי הוא נושא מפוי רסם לצ'לו, של מלחין מן המאה הקודמת, שאת זהותו צריך המאזין לגלות. ארבעת גלגולי הנושא מקבילים לארבעת שלבי הזריחה, שבמהלכה הופך הצבע מצל לאור.

בפרק השני — סקרצו המקמקם — מארג פולי כרומאטי של צלילים וצבעים, כמו קליידוסקופ מוסיקלי הבנוי מאקדמה ומיבנה קונצרטני המתהפך בצעמו.

בחלק השלישי — לילות סוערים — נשמע קול צפרדעי העצים, יצור לילי קטנטן, מפורט וריקו. בליל ירח, שטוף אור ועננים מחליפי גוונים, נוצר דיאלוג נרגש בחמשה חלקים, עם שירים מצועפים בלחישות, וצלילי ג'ונגל רחוקים.

בחלק הרביעי מופיעים מיקצבים קצ'ואניים של הקרנבל, שמקורם בשבט האינקא. שירי פסטיבל וגונוי'אש במחול, שמקורם בעמקי האנדים, מסיימים את היצירה.

"היתה לי הזכות להיות רעייתו של אחד המלחינים הבולטים בתקופתנו, גם המזדה והפרשנית של יצירותיו, בעת ובעונה אחת.

לאחר שלש שנות שתיקה, החל חינסטרה, בשנת 1971, להלחין שוב. זו היתה השנה של היכרותנו ונישואינו. תקופת הלחנה מחודשת זו החלה בחיי בור הקנטטה "מילנה" שהיא קולאז' של מכתבי קפקא למילנה, מכתבים שתאמו במידה מסויימת את מזגו של אלברטו: נסער ורגיש, אך מופנם. יצירותיו קבלו מימד חדש של אנושיות ושירה. את הקונצ'רטו ה-2 לצ'לו כתב בשבילי, כביטוי לרצונו להלחין יצירה שתביע את אושרנו בחיינו המשותפים, שנמשכו שנים עשרה וחצי שנים. יצירותיו של אלברטו הן מתנה יקרה למאה העשרים, ומותו — אבדן לעולם האמנות." אורורה נאטולה חינסטרה

ואלה דברי המלחין על הקונצ'רטו: "היצירה כתובה בארבעה פרקים. כותרות מיצירותיהם של משוררים שונים, והערות בדם,

אורורה נאטולה-חינסטרה

חואן פבלו איסקיירו

PATRIMONIO J.C.

אורורה נאטולה-חינסטרה החלה ללמוד מוסיקה בקונסרבטוריון הלאומי בבואנוס איירס, ובסיוע מילגה של ממשלת צרפת המשיכה בקונסרבטוריון של פאריז. שאותו סיימה בהצטיינות. אחרי כך השתלמה אצל קאסאלס בפורטוריקו, צרמאט ופראד. הרפרטואר שלה משתרע על פניו כל התקופות.

האמנית, ילידת ארגנטינה, הופיעה לראשונה בניו יורק בשנת 1979, באולם אליס טאלי, שם ניגנה בבכורה את הסונטה לצ'לו שחיבר למענה בעלה, אלברטו חינסטרה. באותה שנה ניגנה גם במרכז קנדי בווינגטון, והיתה סולנית בביצוע הבכורה של הקונצ'רטו ה'ו לצ'לו של חינסטרה, עם התזמורת הסימפונית הלאומית בניצוחו של רוסטרופוביץ'. אחרי כך ניגנה בפילדלפיה את הקונצ'רטו ה'2 של חינסטרה. ברשימת הופעותיה ביצועים עם תזמורת בולטימור, טורונטו ופורטוריקו, ורסיטל שניגנה בספריית הקונגרס האמריקני. היא מוזמנת לעתים קרובות לנגן גם עם התזמורת האירופית החשובות. זה'עתה שבה ממסע קונצרטים בדרום-אמריקה.

האמנית מנגנת על צ'לו "קסטלבארו" מבית האולפנא של סטרדיביוס. הערב — הופעת הבכורה שלה בארץ.

חואן פבלו איסקיירו נולד בסנטיאגו דה צ'ילה. לאחר שסיים את לימודיו בקמפוז'יה באוניברסיטת צ'ילה, עקר לאירופה והשלים את לימודיו בניו צ'וח, במשך שלש שנים, אצל הרמאן שרן, בגראזנו שבשווייץ. בשנת 1961 נתמנה מנהל מחלקת המוסיקה של האוניברסיטה הקתולית של צ'ילה, ובתפקיד זה אירגן סדרת קונצרטים וביצועים אופראיים, בשימת לב מיוחדת לרפרטואר של זמננו. על מפעלו זה הוענק לו ציון מיוחד. מאז הוא מנצח בקביעות על התזמורת הסימפונית הלאומית ועל התזמורת הפילהרמונית של סנטיאגו.

בשנת 1966 זכה איסקיירו בפרס ראשון בתחרות המנצחים על שם מיטרופולוס בניו יורק, ומונה מנצח עוזר ללאונרד ברנשטיין בתזמורת הפילהרמונית של ניו יורק. בשנים 70-1966 היה המנצח הקבוע של התזמורת והאופרה באוניברסיטת אינדיאנה, בבלומינגטון, ארה"ב. הופעתו הראשונה באירופה היתה בהולנד בשנת 1969, עם תזמורת העיר האג. ב'1974 היה מנהלו של הטסטמוניום, שהופעותיו התקיימו בתל אביב ובירושלים. ב'1976 קבל תעודת הוקרה מטעם משרד החינוך והתרבות של ישראל, על תרומתו לקידום אמנות הביצוע של המוסיקה הישראלית. בשנים 1976/77 כיהן כמנהלה המוסיקלי של תזמורת גולבנקיאן בליסבון.

כיום מחלק איסקיירו את זמנו בין סנטיאגו (שם הוא משמש מנהל מוסיקלי של התזמורת הפילהרמונית) ובין אירופה (מקום מושבו הקבוע — בלונדון).

התזמורת הסימפונית ירושלים, רשות השידור

העונה ה-50, 1987-8

נוסדה ב-13.7.1937

פתיחת העונה קונצרט מס. 1

אלום הקונצרטים ע"ש הנרי קראון, ירושלים	
יום שלישי, 13.10.1987	"היכל התרבות", כפר סבא
מוצאי שבת, 17.10.1987	יום ראשון, 18.10.1987
יום רביעי, 21.10.1987	"היכל התרבות", כרמיאל
	יום שני, 19.10.1987

(3')

סרגיי פרוקופייב שיר לכת מתוך האופרה
"האהבה לשלושת התפוזים"
(1891-1953)

חואן פבלו איסקיירו
מנצח

(25')

אלברטו חינסטרה קונצ'רטו מס' 2 לצ'לו ותזמורת
(ביצוע בכורה בארץ)
(1916-1983)

אורורה
נאטולה חינסטרה
צ'לנית

מטמורפוזות על נושא

("אורורה, אני בא אליך עם

שיר זה שנולד". אוגוסט מרטיין)

סקרצו חמקמק

("משב רוח רענן במרחב". לואיס סרנודה)

לילות סוערים

("לילה של כוכבים, קש זהב;

הוא חולם עליה, זו שהוא מעריך". אפולינר)

קאדנצה ופינאלה כפרי

(הפסטיבל נוצץ ומתפרץ. פבלו נרודה)

הפסקה

(65')

גוסטאב מאהלר סימפוניה מס' 5 בדו דיאז מינור
(1860-1911)

מארש אבל

בריגשה נסערת

סקרצו

אדג'טו

רונדו: פינאלה

התזמורת הסימפונית ירושלים

רשות השידור
העונה ה-50, 1987-8

נגני התזמורת

קור
*** אייל וילנר
** דוד דוטן
אברהם אהרוני
אלי עדות
רנה רדמן-חדש
איבט ברנסון

חצוצרה
*** רם אורן
** ריצ'רד בולין
עדי אשכר

טרומבון
** מיטשל רוס
אליעזר אהרוני
משה לייבוביץ'

טרומבון באס
אליעזר אהרוני

טובה
*** דן יוהס

הקשה
*** ואלרי ז'וקוב
פמלה ג'ונס
יהודה כהן

טימפני
*** יואב ליפשיץ

נבל
*** אירנה קסלר

פיקולו
** נועם בוכמן

אבוב
*** אהוד אביחיל
*** ג'ורג' האס
מינה זיידמן-האס
רוני אנגל

קורן אנגלית
מינה זיידמן-האס

קלרנית
*** אמנון זמיר
*** גרשון דמבינסקי
דסמונד ביזלי
קלרנית פיקולו
גרשון דמבינסקי
דסמונד ביזלי

קלרנית באס
אלן צ'ייקוב

באסון
*** ריצ'רד פלאי
אליסה דה סביליה
יצחק הופמן
הילרי מילנה

קונטראבסון
יצחק הופמן

ויולה
* ד'אן חיימזון
* יוסף חיימוביץ'
* עלמה ריכטר
מנשה ישראלי
משה ליפשיץ
מיכאל פרדמן
ניקולאי פרידמן
נטע אלגרנטי
מיכאל דמיאן

צ'לו
*** אלכסנדר כנגובסקי
** דימיטרי גולדרמן
* גרשון בראון
אמיל אדר
מרק רינגטמן
אמיליה קצבמן
יגי מלכה
קורנל פאואר

קונטרבאס
*** אדורד רוזנוב
סלי דייזיס
שחר יצוב
לאה מנור
הרווי קאופמן
איתן רייך
אהוד גרליך

חליל
*** נחום זיידל
** נועם בוכמן
רמי טל
ולדימיר סילבה

כינור 1
**** מוטי שמיט
* בת'שבע סבלדי
קולברג
* אלברט יופה
* יהודה בן-ארי
אבי אברמוביץ'
יוסף אוליאריצ'יק
מוטי בילגורי
כרמן להנר
אנדרה מיכאלי
ליאון מרקו
מינה פחלוב
וונדי קרון
זוסייה רודן
באה שרון-קרישן

כינור 2
*** דניאל פרדקין
* רפאל ריבקין
* ויקטור סולומון
* מרק ברדנשטיין
איגור גרודן
מיכאל צינקין
מוטי כהן
סמיון מלינק
נחמה רוזר
אלה סקורקוביץ'
יושע עזיין
אסתר גולדרמן

יועץ למינהל ומתאם אומנותי: אייב כהן
מפקח: דן בלייכר
עורכת: אלכסנדרה מלמד
ספרן: יצחק הופמן
מנהל במה: חיים עוז
מזכירות: ניצח הררי, אילנה כליף
עיצוב העטיפה: מיה קופיטמן

*** גנן ראשי
*** גנן ראשון
או ראשון עמית
** משנה לנגן ראשון
* עוזר לנגן ראשון

תזמורת סימפונית ירושלים Jerusalem Symphony Orchestra

רשות השידור ISRAEL BROADCASTING AUTHORITY

PATRIMONIO UC

קונצרט 1 למנויים
1987-8